

O původu jazzu

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

1. Za sluneční záře,
dřeli v potu tváře,
černoši a černošky.

Vyschlí jako soušky,
kolem boků roušky,
bosé měli své nožky.

Viděl to Kristus pán,
podal jim vody džbán
a takto povídal
a takto povídal:

Sestry a bratři mí,
ami
copak vás napřímí?
Co bych vám ještě dal?

- R: Jazzu, Kriste, jazzu, Kriste, je nám třeba,
jako soli, jako soli, jako chleba,
jazzu, jazzu, jazzu, jazzu, aleluja.

Dej nám trubky, dej nám trubky, dej nám bicí,
uvěří i uvěří i nevěřící,
jaké my ti zahrajeme aleluja, aleluja.

2. Pán trumpetý vydal,
klarinet jim přidal,
taky starší piano.

A hned první zkouška
zahřála u ouška,
věděl, že je vyhráno.

Zajásal černý lid,
že bude hudbu mít,
že tu i Krista má,
že tu i Krista má.

I řekl Kristus pán:
takto jazz budiž hrán,
černýma prstama.

- R: +
Aleluja, aleluja, aleluja, aleluja.